

БЕДНОСТТА И СОЦИАЛНАТА ИЗОЛАЦИЯ - ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ЗА СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Иван Балев*

РЕЗЮМЕ Поводът за настоящата статия е проведеното през октомври 2003 г. в България многоцелево наблюдение на домакинствата. То е етап от съвместния проект между Националния статистически институт и Министерството на труда и социалната политика на тема "Проследяване, оценка и разработване на политика по въпросите на бедността". Проектът е спонсориран от Световната банка. Целта на статията е да се представят на вниманието на читателите на списанието някои концептуални, политически и информационни аспекти на бедността и свързаното с нея явление, известно като "социална изолация".

Бедността е комплексно социално-икономическо явление. Не е необходимо да се отделя много време и място, за да се обоснове значимостта на феномена "бедност". Достатъчно е да се посочи, че с Решение № 694 от 6 октомври 2003 г. Министерският съвет на Република България прие Стратегия за борба с бедността и социалната изолация. Намаляването на бедността, повишаването на жизнения стандарт и качеството на живота, борбата със социалната изолация и развитието на човешкия капитал са набелязаните основни цели в стратегията по пътя на страната ни към членство в Европейския съюз.

Бедността съществува откакто съществува и светът. Независимо от това, че "бедността не е порок" или, както е казал нашият народ, "за нямане срам няма", борбата с нея е била постоянна във всички исторически епохи. Тази борба се обуславя от отражението, което бедността оказва най-вече върху самите хора. Бедността както никое друго явление се преплита с всички сфери на човешката дейност. Неслучайно хората са много чувствителни на тема бедност, поради което са ѝ отдали дължимото внимание.

* Директор на дирекция "Демографска и социална статистика" в Националния статистически институт, София, ул. "П. Волов" № 2; e-mail: ibalev@nsi.bg.